

СЪБОЛЕЗНОВАТЕЛЕН АДРЕС ДО СЕМЕЙСТВОТО НА КАПИТАН I РАНГ ВЛАДИМИР ХРИСТАКИЕВ

ОПЕЧАЛЕНО СЕМЕЙСТВО,

От името на съюз „Атлантик“ ви поднасям най-искрени и дълбоки съболезнования по повод кончината на морския офицер и командир, на уважавания общественик, на неуморния радетел на идеята за силна и просперираща морска България капитан I ранг о. з. Владимир Петров Христатиев!

Сухите факти от служебната биография казват твърде малко за ярката, енергична, можеща, знаеща и вечно търсеща личност на моряка и воина Владимир Христатиев.

Свързал флотската младост и зрелостта си с най-бързоходните бойни кораби, командвал торпеден катер, дивизион и бригада ракетни и торпедни катери, капитан Христатиев винаги излъчваше динамиката, съдбовната непримиримост и жертвоготовността, характерни за ударните сили.

Благодарение на високата му ерудиция, морска и военна култура, в Созопол израснаха и се калиха десетки способни и волеви морски командири, щабни офицери, старшини и матроси. Офицерите, служили под неговото ръководство, с гордост признават, че в годините на изграждането си нарочно или несъзнателно са копирали командирския почерк на капитан Христатиев.

След раздялата с военната професия капитан Христатиев бързо си отвоюва плацдарм в гражданския живот, като написа интересни, запомнящи се статии и изследвания, посветени на историята, на забравени или премълчавани политически и военни дейци на България.

Честен и непримирим към пошлостта и сивата посредственост, Владимир Христатиев намери сили да скъса с идеологическите догми на комунистическия режим, да бъде честен към себе си и към ближните, да говори и да пише само онова, което мисли и чувства. Няма да забравим готовността и енергията, с които се включи в

проявите на съюз „Атлантик“, чийто доайен и уважаван експерт стана капитан Христатиев.

Колкото и каквито думи да изречем, словата ще бъдат безсилни, за да изразят истинската ни скръб и съжаление, че останаха толкова недоизживяни години, толкова несвършени и неказани неща. Всъщност на колкото и години да си отиде човек като капитан Христатиев, кончината му винаги ще изглежда ранна, преждевременна, жестока. Защото душата му оставя тук, на грешната земя, стотици същества, у които пари болка, трептят неугасваща обич и възхищение към щедрия, несъкрусим и обаятелен дух на моряка, война и естествения лидер, привързал ни към себе си с невидими въжета.

Раздялата с битието е привидна. И временна. Скъпите ни личности завинаги остават с нас. Живеят с нас. И в нас. Питаме ги в минути на съмнение. Прошепват ни разумни решения. Радват се на малките ни победи. Проливат безпътни сълзи заедно с нас.

Поклон пред светлата ти памет, капитане!

Името ти ще пребъде в имената на внуци и на правнуци, в паметта на благодарните моряци, на генералщабни български и руски офицери, завинаги скътали искрица от пламтящия ти дух!

**Председател на Съюза на офицерите
от резерва „Атлантик“
генерал-майор о. р. Съби Събев**

29 януари 2013 г.